

Live ogsaa skulde beskattes med Arveafgift, men under Lovforslagets Behandling i Rigsdagen ændredes Forslaget, saaledes at Krav om Arveafgift i de nævnte Tilfælde ikke har kunnet rejses. Denne Ordning synes imidlertid ikke at burde opretholdes. Besidderen af Len, Stamhuse og Fideikommiss, der fratræder Besiddelsen til Fordel for sin Efterfølger, giver ikke denne nogen Gave af Lenets, Stamhusets eller Fideikommissets Formue, men opgiver kun den Ret til Besiddelse og Indtægtsnydelse, som han havde. Det synes da ret urimeligt, at Statskassen paa Grund af Forgængerens Afkald paa Indtægtsnydelsen for Resten af hans Levetid skal gaa glip af de betydelige Arveafgiftsbeløb af Formuen, som skulde betales, naar Afkaldsgiveren døde.

Til 2. Det maa anses for i høj Grad ønskeligt, at der gives Centraladministra-

tionen de nødvendige Oplysninger, for at den kan have Indseende med Afgiftsberegningen i Eksekutorboer, fra hvilke en betydelig Del af Arveafgiftsindtægterne hidrører.

Til 3. De nuværende Arveanmeldelser indeholder kun en Angivelse af Formuen fordelt paa visse bestemte Kategorier, uden nogen nærmere Redegørelse for, hvoraf den efterladte Formue bestod. Det maa imidlertid for at sikre rigtige Opgivelser af den arvede Formue anses for ønskeligt, at der som et Led i Arveanmeldelsen kan forlanges en Fortegnelse over Boets Formuesbestanddele og Boets Gæld, saaledes at Opgivelser og Udregninger, navnlig for faste Ejendomme, Værdipapirer og lignende vigtige Formuede, kan kontrolleres, og det skønnes heller ikke, at der herved paalægges Arvingerne for stort Besvær.